

דבר-תורה: רעיונות קצרים, משלים וסיפורים לפרשיות השבוע, מועדים ואירועים שונים

מאוצרו של הרב שלמה הלוי

סוכות

חג הסוכות מלא בתוכן רוחני עם מלאי של מצוות, כמו: סוכה, ארבעת המינים וכו', אחת המצוות היא מצוות השמחה בחג.

נאמר: "ושמחת בחגך והיית אך שמח" (דברים, טז, יד-טו). וכל מקום שנאמר בתורה חג ללא אזכור שם החג, כוונת התורה היא לחג הסוכות.

קשה להבין כיצד התורה יכולה לצוות על בן אדם לשמוח?! ועוד לחייב אותו?! כדי להבין כיצד מגיע האדם לשמחה, עלינו לחשוב לרגע מה מביא אותנו לעצבות. העצבות מגיעה לאדם שחושב שהכול מגיע לו, לעומתו השמח מבין שהוא כלום וממילא לא יחסר במעונו מאומה. נוכל לעמוד על כך מהמעשה הבא:

מסופר שפעם הגיע גביר אחד לרבי דב-בער זצ"ל, וביקש ממנו שילמד אותו איך לחיות ולקבל באהבה את הרע שבחיים. השיב לו המגיד: "יש לי תלמיד בעיר אניפולי שיוכל לעזור לך. שמו רבי זושא, לך אליו". נסע אותו גביר אל רבי זושא. כשהגיע לביתו נדהם לראות בית רעוע שהעניות זעקה מכל קיר ופינה שבו. הוא הבין שבטח אדם שחי בצורה כזו יוכל להסביר איך אפשר באמת לקבל באהבה את הרע בחיים. הגביר הסביר את מטרת ביקורו לרבי זושא ואמר לו שהמגיד הוא זה ששלח אותו אליו. כששמע את סיבת בואו של הגביר, שאל רבי זושא בפליאה: "אני לא מבין, מדוע שלח אותך המגיד דווקא אלי כדי ללמוד לקבל את הרע כמו את הטוב? צריך ללכת לאדם שסובל ייסורים, ואילו אני - לא היה לי יום רע אחד בכל ימי חיי!" ...

ישנו רעיון נפלא על הפסוק: "לב חכם לימינו ולב כסיל לשמאלו" (קהלת י, א) וכך ביאור הפסוק: "לב חכם לימינו" ניקח את האותיות שמימין לאותיות היוצרות את המילה לב (כ-ל, א-ב) ונקבל את המילה "אך" (הבאה למעט) להורות שהמעט עצמו חכם הוא ותמיד ישמח.... וממשיך הפסוק "ולב כסיל לשמאלו" ניקח את האותיות שמשמאל לאותיות היוצרות את המילה לב (ל-מ, ב-ג) ונקבל את המילה "גם" (הבאה לרבות) להורות שהמרבה את עצמו - גאוותן, טיפש הוא ותמיד יתעצב אל ליבו....

אחד האדמו"רים מבאר את הפסוק: "ושמחת בחגך והיית אך שמח" בדרך מיוחדת - אם תמעיט את עצמך (המילה אך באה למעט) ממילא תהיה שמח... הבה נשכיל כולנו להבין את מיעוט ערכנו ונגיע לחג מלאי שמחה שתלווה אותנו לכל השנה הבעל"ט.

חג שמח